

A tartalomból:

Bemutatók	2
Összefoglaló írások	4
Tízparancsolat	6
72 óra	10
Nagyvelegi tábor	10
DGPR	10
Családi tollas nap	11

Jöjj le hozzánk, jer közénk,
Jézus, élet szent igéje!
Gyújtsd meg Lelkednek tü-
zét, Hadd lobogjon lánggal
égve!
Élő igéd bátorítson, Jelenlé-
ted boldogítsa!

EÉ 284:1

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2018. III. szám

Kérlek titeket, testvéreim, tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal a tanítással szemben, amit tanultatok. Térjete ki előlük! Mert az ilyenek nem a mi Urunknak, Krisztusnak szolgálnak, hanem a saját hasuknak, és szép szóval, ékesszólással megcsalják a jóhiszeműek szívét. Hiszen a ti engedelmisségetek híre eljutott mindenkihez, nektek tehát örülök. De szeretném, ha bölcsék lennétek a jóra, és képtelenek a rosszra. A békeesség Istene pedig összezúzza a Sátánt lábatok alatt hamarosan. A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen veletek! Rm 16:17-20

Biztos alapokon

Gyülekezetünk jövőre ünnepli önállóságának 150. évfordulóját. Anyakönyveink már 1867-től datálódnak (ezért szerepel ez a dátum pecsétjeinken), jogilag 1869. augusztusában kapta meg az anyagyülekezet címet. Akkor az addigi vallásánár, Németh Károly lett az egyházközség első lelkésze. 1869-ig a Várpalotai Evangélikus Egyházközség leányegyházaként szerepeltünk a névtárban. Mondhatnánk azt is: a leány felnövekedett, a leányegyházközség anyává érett.

Sokszor olvasunk a Bibliában arról, hogy a gyülekezet növekedett, vagy valamelyik közösség erősödött a hitben (Ap Csel 2:47; 4:33). A Zsidókhöz írt levél azt panaszolja olvasóinak: „**mostanra már tanítóknak kellene lennetek, mégis arra van ismét szükségetek, hogy Isten beszédeinek alapelemeire tanítsanak titeket**” (Zsid 5:12). Pál apostol is arra buzdítja a gyülekezetet, hogy „**többé ne legyünk kiskorúak, akik mindenféle tanítás szelében ide-oda hányódnak és sodródnak az emberek csalásától, tévútra csábító ravaszágától**” (Ef 4:14). Nem kell sokat magyaráznunk, hogy ma legalább ugyanannyi, és ugyanolyan nehezen ellenőrizhető tartalmú információ jut el hozzánk, mint Pál apostol korában. Szóval nagyon fontos az, hogy a hitünk biztos alapokon nyugodjék. Hogy ne maradjunk a konfirmációs, hittanos alapszinten Biblia-ismeretben, teológiai jártasságban, egyházunk tanításának ismeretében. A címben mondott mondat – „biztos alapokon” – elsőként így érthető: csak az a gyülekezet növekszik, csak az a hívő marad meg Krisztus követésében, amelyik hite biztos ismereteken nyugszik, amelynek kellő ismerete van. Biztos alapokon.

Pál arra is emlékeztet, hogy az ismereteink forrása a gyülekezet legyen. **Forduljatok el azoktól, akik azzal a tanítással szembe mennek, amit tanultatok.** – mondja. Aztán pedig örül a rómaiak engedelmisségének, azaz annak, hogy figyelnek Pál apostol tanítására. Persze nem önmagához hűséges embereket, közösséget akar látni, hanem Krisztushoz kötött embereket. Tudom, mondják sokan, hogy a teológusok és a papok először egymás között rendezzék vitás kérdéseiket, aztán álljanak elő, mi a közös tanítás. Szeretném eloszlatni azt a félreértést, hogy a Bibliát sokféleképpen lehetne magyarázni. Mert ugyan vannak többféleképpen érthető szakaszok, vannak különböző teológiai álláspontok – de amennyiben igaz Biblia-értelmezés, a tiszta teológia révén figyelünk ezekre, a lényeg tekintve ezek mégis egybevágnak. A Bibliát csak egyféleképpen lehet jól értelmezni és igazul olvasni: ha Krisztust, az emberré lett Isten Fiát, az értünk meghalt és feltámadott Urat keressük és halljuk benne. Nem azért, mert ez Pál apostolnak a meggyőződése. Nekünk nem Pál apostol szolgál alapul, hanem az élő Úr Jézus Krisztus – akinek Pál apostol a szolgája. Aki minket is szolgálainak hívott el. Gyülekezetünk és saját hitünk csak akkor áll biztos alapokon, ha Krisztusra épül. „**Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, aki Jézus Krisztus**” (1. Kor 3:11). Jézus pedig így tanít: „**Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csak énáltalam**” (Jn 14:6). Úgy is mondhatjuk – kell is mondanunk – a hitünkéről: akkor áll biztos alapokon, ha azt Krisztus építi igéjével és szentségeivel a Szentlélek által.

Ez az ige pedig az evangélium. Objektív szemlélettel, az írások szerint így valljuk: Krisztus megtörte a bűn és a halál erejét, legyőzte a sátánt a kereszten elszenvedett halálával. Szubjektív szemlélettel pedig ezt vallja Pál apostol: **A békeesség Istene pedig összezúzza a Sátánt lábatok alatt hamarosan** (Rm 16:20). Az evangélium ígéret – annak ígérete, hogy Isten cselekszik, hogy mindent idejében megtesz üdvösségünkért. Az evangélium nem beteljesülés – hogy Krisztus győzelméből napról napra részesednénk. Bizony, napról napra a bűn és a halál nyúga alatt roskadunk. De miénk az ígéret, hogy Krisztus legyőzte a sátánt, hogy összezúzza a gonoszt lábunk alatt. Mivel pedig ilyen ígéretünk van, nem esünk kétségbe, nem keresünk más menekvést, máshol boldogságot. Mert az Úr szava igaz, és minden cselekedete hűséges (Zsolt 33:4). Ámen.

„Szolgálatomban Jézus Krisztust követem, ahogyan Óróla a Szentírás és Hitvallásaink bizonyúságot tesznek”

Az egyházi tisztségviselők esküjéből választott idézet egy a 2007. év 4. számában elindított, és azóta is tartó sorozatnak a főcíme, mottója. A sorozat célja, hogy bemutassuk az egyházközség presbitériumának, vezetőségének, szolgálattevőinek egy-egy tagját, hogy a gyülekezet jobban megismerje őket. A sorozatot most két új szolgálatba lépő munkatársunk (hitoktató-lelkészi munkatárs, és irodai adminisztrátor), valamint, a tavaszi gyülekezeti választáson megválasztott három új tisztségviselő bemutatásával folytatjuk. Célunk, hogy idővel minden szolgálatot vállaló gyülekezeti tagunk bemutatásra kerüljön.

Láng Kitti hitoktató, lelkészi munkatárs

„A föld végén ragadtalak meg, annak legszéléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek el téged!” (Ézs 41,9)

1992. április 4-én születtem, Budapesten. Ekkoriban a családom még a fővárosban élt. Édesapám a Csabacsüdi Evangélikus Egyházközség lelkésze, édesanyám pedig a Szarvasi Ótemplomi Szeretetszolgálat szociális gondozója és ápolója – e mellett pedig a csabacsüdi gyülekezet kántora. Két fiútestvérem van: egy bátyám, és egy öcsém.

Tulajdonképpen édesapám lelkészi szolgálata miatt kisgyermekkoromban többször kellett költöznünk. 5-6 éves koromban végül egy alföldi községben telepedtünk le, Csabacsüdön. Itt nevelkedtem fel, s itt kezdtem meg általános iskolai tanulmányaimat, majd hamarosan a község melletti kisváros, Szarvas, Vajda Péter Gimnáziumában folytattam, ahol 2010-ben érettségiztem. Lelkész gyerekként nem volt könnyű gyerekkorom, inkább elvárásokkal teli: „Egy lelkész gyerekeknek jól kell viselkednie. Egy lelkész gyerekeknek jó jegyeket kell hoznia. Egy lelkész gyerekeknek illik minden vasárnap a templomban lennie.” Emellett sajnos többször utálatot és kirekesztettséget éltem meg kortársaim között azért, mert mi lelkész család vagyunk, és hiszünk „valami Istenben”. Nem értettem: ha én vasárnapról vasárnapra azt hallom, hogy Isten mennyire szeret, hogyan engedheti meg, hogy engem kirekeszzenek és így bánjanak velem?

A tapasztaltakból kifolyólag, mire leérettségiztem, teljesen elfordultam Istentől, ami miatt világi pályát választottam a felsőfokú tanulmányaimat keresve – reménykedve abban, hogy legalább a hivatásomban megtalálom a békét, elismerést, és örömet. 2010 és 2012 között a Szegedi Tudományegyetemen sportkommunikáció felsőfokú szakképzésben vettem részt. Mivel nem hozta meg számomra a várt eredményt és hatást, ezért újabb tanulmányba kezdtem. Ezúttal egy OKJ-s, gyógy masször tanfolyamra jelentkeztem a Szegedi MIOK Szakiskolában. 2014-ben sikeresen megszerezve a képesítést, már azt éreztem, közel járhatok ahhoz a foglalkozáshoz, amit szívvel-lélekkel tudnék csinálni: emberek fájdalmain, gyógyulásaikban segíthettem különféle kezelésekkel. Ám a hivatás-érzést, a teljes örömet nem hozta meg számomra.

Reményvesztetten, kiégve költöztem haza a családi házhoz 2014-ben, s akkoriban nem tudtam, hogy a földi családomhoz való haza költözésem, egyben a mennyei Atya családjába, a mennyei Atya házához való haza költözésem is lesz. Majdnem egy év munkanélküliség, céltalanság, és csend kellett ahhoz, hogy ráébredjek, teljesen rossz irányba tartottam, s amellet, hogy világi életet éltem, egyben bűnös életet is: elfordulva Istentől. Tékozló lányként megbántam Isten előtt bűneimet, s megtérve Ő hozzá, kértem, hogy Jézus Krisztus megváltó műve az én életemben is legyen valóság. Új esélyt, új életet kértem Istentől – Akit ma már bátran szólítok mennyei Atyának – s nem utolsó sorban azt, hogy mutassa meg, mi az én Tőle kapott elhívásom ezen a Földön.

Hamarosan indíttatást éreztem arra, hogy azt a megbocsátó, haza váró, új életet adó szeretetet, amellyel Isten akarja megajándékozni Jézus Krisztusban, és Szentlelkével az embereket, adjam tovább. Így jelentkeztem 2015 februárjában a Budapesti Evangélikus Hittudományi Egyetemre, katekéta-lelkészi munkatárs alapképzésre (a felvételi előtt ehhez még hittanból érettségiznem kellett). 2015 szeptemberében kezdtem meg egyetemi tanulmányaimat. 2018 júniusában sikeresen lediplomáztam.

A három egyetemi év alatt nagyon sokat imádkoztam azzal kapcsolatban, hogy lelkészi munkatársként ott kezdjem meg szolgálatomat, ahol Isten szeretne látni, ahol a talentumaimat befektetve és megsokszorosítva, az Ő dicsőségére, valamint mások áldására lehetek. De azaz igazság, hogy nem voltam őszinte se magamhoz, se Istenhez. Imádkoztam Hozzá, hogy mutassa meg az Ő tervét, de mindeközben én a sajátjaimat szőttem. Titkon abban reménykedtem, hogy mindaz, amit a mennyei Atya az egyetemi falakon belül és kívül megtanított és megmutatott, ott hasznosíthatom, ahol felnevelkedtem. Azonban hamarosan elérkezett egy pont az életemben, amikor választás elé állított Isten: tovább szövegetem a saját terveimet és vágyaimat, vagy pedig valóban azt az elhívást keresem, és fogadom el, amit Ő készített el nekem Jézus Krisztusban.

Az utóbbi lehetőséget választottam akkor, amikor Székesfehérvárról Bójtös Attila, hitoktató (akit egyébként a Hittudományi Egyetemen ismertem meg) keresett meg azzal a kérdéssel, hogy nem lenne-e kedvem Székesfehérváron főállású hitoktató lenni? Természetesen, mint Isten legtöbb elhívottjának elhívásában, az enyémben is megvolt a kezdeti tiltakozás: „Én? Miért pont én? Én erre nem vagyok alkalmas. Különben is milyen messze van Székesfehérvár. Ez lehetetlen, hogy Isten terve legyen.” Ezt követően, ahogy teltek a napok, Isten üzent nekem: ígéhirdetéseken, ígéken, embereken keresztül, hogy bátran menjek, ahová küld, és töltssem be azt a szolgálatot, amit mutat.

Így tudtam hittel, bizalommal, és reménnyel teli elfogadni a székesfehérvári főállású hitoktatói állást akkor, amikor júli-

us végén, egy látogatás alkalmával, Bencze András lelkes úr elém tárta a meghirdetett állással, valamint a gyülekezeti élettel kapcsolatos részleteket. Bár nehéz volt családot és a Csabacsüdi Evangélikus Egyházközség gyülekezetét hátra hagyni, de hiszem, hogy az Úr vezetett Székesfehérvárra. Remélem, hogy az itt eltöltött idő alatt – bármennyi idő is legyen az Úr akarata – a Teremtő Istentől kapott talentumaimmal áldássá lehetek mind a gyerekek számára a hitoktatás során, mind a gyülekezeti életben a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség gyülekezetében.

Szabó-Lukoczi Ágnes irodavezető

Szabó-Lukoczi Ágnes vagyok. Irodalom-színháztörténet szakon végeztem Veszprémben.

Nem hívó családban nőttem fel. A kérdések és kételyek lassan formálódtak bennem hitté, amiért örökké hálás leszek Istennek. A keresztem napján mély, belülről fakadó bizonyossággal állhattam az oltár előtt, az elmúlt tíz év pedig megtanított a feltétel nélküli bizalomra is.

Élő példája vagyok annak, hogy Isten érdemeinken felül szeret és segít bennünket. 10 éve idevezérelt ehhez a gyülekezethez, ahol az első pillanattól otthon érezhettem magam. Itt élhetek boldog házasságban férjemmel, aki mindenben támogat. Itt nőhetnek fel a gyermekeim Köztetek, ahol megtapasztalhatják, hogy a szűk családon kívül is elfogadják és szeretik Őket önmagukért, feltétel nélkül. Most pedig itt találtam meg az új feladatomban, amely számomra nem csak egy új munka, sokkal inkább lehetőség a fejlődésre a hasonló értékrenddel bíró testvérek között. Bízom benne, hogy emellett sikerül maradéktalanul elvégeznem a rám bízott feladatokat is a gyülekezet épülésére.

Gyurkovics Eszter számvevőszéki tag

Gyurkovics Eszter vagyok, 1972. március 14-én születtem Mórton. Édesanyám evangélikus, édesapám katolikus vallású. Nővéremmel együtt felnőttként keresztkelünk és konfirmáltunk itt a gyülekezetben.

Az általános és középiskolai tanulmányaimat Székesfehérváron végeztem, 1990-ben az Ybl Miklós Szakközépiskolában érettségiztem. 1994-ben a győri Széchenyi István Főiskola közlekedésmérnöki szakán diplomáztam.

A diploma megszerzését követően elhelyezkedtem az ÁB-AEGON Általános Biztosító Rt. kárrendezési irodájában, nemzetközi gépjármű kárrendező munkakörben. Levelező tagozaton a tanulmányaimat is folytattam, a budapesti Pénzügyi és Számvetési Főiskolán 1997-ben Közgazdasági szakokleveles mérnök szakon végeztem.

A pénzügyi diplomamegszerzése után gazdasági területen folytattam a munkavégzést. Először a fenti Biztosító Társaságnál díjkönyvelési csoportvezetőként dolgoztam, majd három hónapig gazdasági vezető voltam Polgárdiban, a Széchenyi István Általános iskolában.

2001. január 1-től a Dunántúli Regionális Vízmű Zrt. munkavállalója vagyok. Kezdetben a Fejér megyei igazgatóság számlázási csoportvezető volt a munkaköröm, de az igazgatóságok megszűnését követően a számlázás központosításra került. 2006-tól a teljes vállalat vízdíjszámláinak

készítésével és a tömeges számlázási munkafolyamatok koordinálásával foglalkozom.

Egy gyermekem van. Anett a Károli Gáspár Református Egyetem hallgatója.

Az idei évben a Számvevőszék tagjának választottak meg. A szolgálatot anyai ágon viszem tovább. Dédnagyapám, nagyapám és édesanyám is volt presbiter a székesfehérvári gyülekezetben. Édesanyám 12 éven keresztül a pénztárosi feladatokat látta el.

Megtiszteltetésként élem meg a szolgálatot, és megpróbálok legjobb tudásom szerint helyt állni.

Erős vár a mi Istenünk!

Gyurkovics Eszter

Nagyné Lang Julianna számvevőszéki tag

Nagyné Lang Julianna vagyok.

Házasságban élek, két felnőtt gyermekem van. Sárbogárdi evangélikus családból származom, 1996-óta élünk Székesfehérváron, azóta vagyok tagja a székesfehérvári evangélikus gyülekezetnek.

Több évtizede pénzügyi-számviteli területen dolgozom. Munkámat mindig szakértelemmel és teljes helytállással végeztem.

A jó Isten legnagyobb ajándékának érzem, hogy szerető családot adott nekem.

A székesfehérvári evangélikus gyülekezetben több évig könyveltem, majd néhány év kihagyás után, a megelőző 3 évben a számvevőszék tagjaként dolgoztam.

A gyülekezet számvevőszéki tagnak választott, így az elkövetkező években is a ebben a tisztségben segíthetem a gyülekezet munkáját. A jó Isten áldását kérem a gyülekezetre és munkánkra!

Nagyné Lang Julianna

Emmer Károly presbiter

Emmer Károly vagyok, 72 éves, nyugdíjas elektromérnök. Feleségem Ibolya, a gyülekezet aktív tagja. Két gyermekünk van, Katalin és Ákos. 1980 óta lakunk Székesfehérváron.

Nyugdíjasként is igyekszem hasznosítani magam. Több kertünk gondozásával foglalkozom és fenntartok egy kisebb méhest is.

Aktív időszakomban szinte végig lakóhelyinktől távol dolgoztam, ez komoly megterhelést jelentett. Ezért, valamint mert -a kor kényszere alatt is- sok külön munkát is vállaltam, bár vallásos nevelésben részesültem, abba a népesség csoportba tartozom sajnos, akiknek gyülekezeti és hitéleti aktivitása idősebb korban jön el. Nekem ez az ötvenes éveimtől számítható. Azelőtt sajnos az egyházzal való kapcsolatom jóformán kimerült a karácsonyi és húsvéti istentisztelet látogatásában. Úgynevezett nagypünöpi gyülekezeti tagnak számítottam.

A kilencvenes évek közepétől számítom magam szorosab-

ban a gyülekezet tagjának.

2012-ben a gyülekezett presbiteri tisztségre jelölt és választott meg. Ezt elfogadva igyekeztem képességem és lehetőségeim szerint eleget tenni az elhívásnak.

Részt vettem a gyülekezetünk életével kapcsolatos néha súlyos döntések meghozatalában. És az örömeimben, amiben a gyülekezetünknek ebben a hat évben része volt. Lelkileg is sokat köszönhetek ennek az időszaknak, annak, hogy a presbiteriség okán szorosabban kapcsolódtam a gyülekezet-hez

A napi feladatok közül főként a műszaki terület (felújítás, fenntartás) területén tevékenykedtem.

Az újabb ciklusra való jelölés elfogadása sok vívódást okozott. Egyrészt továbbra is azért, hogy méltó vagyok-e egyáltalán a tisztségre, másrészt azért, mert ma már látva a feladatokat- vajon a képességem és korom adta korlátok mennyi lehetőséget adnak még nekem.

Aztán arra gondolva, valaki, valakik jelöltek, bíznak bennem. Ezt talán mégsem kellene elutasítani. Lehet, hogy az Isten akar próbára tenni? A gyülekezet megválasztott presbiternek, ezért igyekszem továbbra is ellátni a presbiteriség-gel járó feladatokat.

Emmer Károly

Összefoglaló írások a 2018.08.30-i presbiteri gyűlésen, három kisebb csoportban megbeszélésekről

Az összefoglaló írásokat, az egyes csoportok megbeszélését vezető moderátorok írták.

Diakóniai munka 2018-ban

Az idő kereke nem áll meg, aki most fiatal egyszer Ő IS MEGÖREGSZIK....

Kedves Testvérek!

Az utolsó presbiteri ülésen, több megoldandó feladat is felmerült. Köztük volt a diakóniai szolgálat megújításának lehetősége is. A következőkben erről olvashatnak összefoglalást, kérem nagylelkű támogatásukat, számítva szívbeli segítségükre, tanácsaikra, jelzéseikre.

A presbiteri gyűlésen szekcióra bontva beszéltek meg a témákat, a mi feladatunk tárgya, mit jelent nekünk a diakónia. Sokfajta szolgálat lehet, de úgy éreztük leginkább az idős emberek rendszeres látogatása, lelki gondozása, nagyon fontos feladatunk lenne a gyülekezetünkben. Kötelesség, vagy lehetőség? Sok vélemény elhangzott. Volt, aki már végzett ilyen feladatot korábban, igaz, amikor elmesélte kiderült, hogy sokkal többet tettek, mint a beszélgetés, volt, ami már a szociális gondozók, családsegítők feladata lett volna. Párban jártak egy idős hölgyhöz. Aki nem beszélgetett, az másban segített, autóval elvitte a társát, vagy elintézt valamit. Mind a két feladat nagyon fontos! A következő hozzászóló presbiter társunk elmondta, hogy nagyon fontosnak tartja a diakóniát, nagy szükség van rá. Egy másik presbiter társunk véleménye tovább megerősítette abbéli hitünket, hogy fontos feladat a látogatás, mert ő bár nem volt idős ember, hanem beteg volt, amikor gyülekezetből meglátogatták, elmondása szerint hihetetlenül jól esett neki. Felmerült az időseken kívül a betegek látogatása is. Bárki segíthet, örömmel fogadjuk! Mindenki más kvalitással rendelkezik, azzal tud szolgálni, amit kapott. Másik presbiter társunk jelezte, hogy kevesebb ideje van, de autóval el tud vinni ügyet intézni, egy nehezebben mozgó testvérünket. A gyülekezeti listán sok idős ember van. Egyelőre nem tudjuk, ebből hány ember lenne, aki örömmel venné a rendszeres látogatásokat. A rendszeres diakóniai munkához szükséglet felmérés, feltérképezés szükséges. Ekkor tudjuk meg, milyen idő intervallumban tudjuk a szolgálatot teljesíteni. A kialakult névsor egy regiszterbe kerülne, elérhetőségekkel, egyéb egyedi igényekkel. A lelki gondozáson kívül, taná-

csot és segítséget is tudnánk nyújtani egy-egy hivatásos segítő értesítésével, további jelzés küldésével. A gyülekezetbe már nem járó, de idős evangélikus testvérünk lelki gondozásáról közösen kell, hogy gondoskodjunk. A Ti segítségetek és az Önök segítségével nem megy. Várjuk a gyülekezetből az ötleteket és nagyon számítunk arra is, hogy akik úgy érzik, elhívásuk van, hogy ebben a munkában rendszeresen részt tudnának vállalni, jelentkezzenek. Egyedül nem megy, csak ha a közösség tagjai is segítenek. Szeretettel helyezem ezt a kis összefoglalót a szívükre. Reménykedve, hogy minél többen érzik úgy, hogy kötelességünk a gyülekezet időseinek lelki gondozása és a betegek látogatása.

Szeretettel kívánok minden jót, Isten áldja az egész gyülekezetet!

Jelentkezni és ötletet adni a következő elérhetőségeken lehet. Várom azokat is, akik, idősek és örömmel vennék a látogatást. Várom azokat a testvéreket is, akik ebben örömmel segítenének!

Telefon (egyházi mobil): 06-20-270 1095

E-mail: judit.sinko63@gmail.com

Sinkó Judit presbiter

A gondnoki munkát segítő csoport

Kedves Testvérek!

Legutóbbi presbiteri ülésen megalakult a gondnoki munkát segítő csoport.

Szeretnénk a templom és a gyülekezeti ház körüli rendet rendszeresen fenntartani.

Minden hétfőn két fő presbiter irányításával, szervezésével megalakultak a kis csoportok. A fő feladat: a hétfői gyülekezeti alkalmakra rendezett legyen a templom és a gyülekezeti ház környéke. Minden hétfőn szükséges a templom és a gyülekezeti ház előtti térfő burkolat és a templom melletti murvás terület takarítása, a kihelyezett virágládák, virágágyás gondozása. Szükség szerint fűnyírás, gyomirtás, fák, bokrok metszése.

(A csoportokhoz való csatlakozást a mellékelt telefonszámokon lehet megtenni.)

Szeretnénk, ha akár alkalmanként, akár rendszeresen többen csatlakoznának a csoportokhoz. Örülünk, ha fiatalokat is sikerülne aktív tagjaink közé csábítani, melyhez kérjük a gyülekezet segítségét.

1. hétfő: Hódi Márton (20-269 8584)
Molnár László (30-901 8020)
2. hétfő: Némedi Zoltán (20-210 5068)
Németh Balázs (30-692 6240)
3. hétfő: Emmer Károly (20-936 4561)
Erdősi István (20-531 7243)
4. hétfő: Fehér Mihály (20-947 0066)
Takács László (30-227 4965)
5. hétfő (az első két leggyorsabb önként jelentkező nyeri)

Jelenleg a gyülekezetben nincs kinevezett temető gondnok, így jelenleg a gondnok és Strobl Róbert testvérünk aktív munkájával tudjuk fenntartani a temetői rendet. A fenti csoport és a presbitérium több hölgy tagja is vállalta a temetőben az ős folyamán szükséges munkálatokban való közreműködést. Várhatóan október elején szeretnénk egy vagy két alkalommal a nagyobb feladatokat elvégezni, melyre szeretettel várjuk a kedves Testvéreket (természetesen kihirdetjük az időpontot).

Köszönöm azok segítségét, akik az elmúlt fél évben részt vállaltak a gyülekezet ingatlanjai körüli feladatokban és továbbra is aktívan támogatják munkámat.

Isten áldását köszönöm az eddig végzetekért és kérem az előttünk álló feladatokban segítségét!

Erős vár a mi Istenünk!

Szeretettel: **Molnár László** gondnok

Gyülekezeti kiscsoportok, közösségi alkalmak

Az élő gyülekezet alapvető ismérve, hogy sokszínű, aktív, hitben elkötelezett, rendszeresen templomba járó kiscsoportok, kisközösségek alkotják.

A legutóbbi presbitéri gyűlésiünkön a három részre oszlott presbitérium, egyik csoportja a gyülekezet építés lehetőségéről és a gyülekezeti kiscsoportok aktivizálásának lehetséges módjáról beszélgetett. Ebben az írásban röviden erről szeretnék beszámolni.

Írásom (beszélgetésünk) alcímének azt is adhatnám, hogy **„Hogyan tovább székesfehérvári gyülekezet?”**

Azzal kapcsolatban fogalmaztunk meg rövid gondolatokat, hogy mit kell tennünk annak érdekében, hogy mennél több gyülekezeti tagot megszólítsunk, hívogassunk a már működő csoportokba. Új közösségek alakításának lehetőségeiről is beszélünk. A tájékozottság megszerzésének a lehetőségét a közösségek és a gyülekezet alkalmainak látogatása teremti meg. Azokon lehet egymást és a gyülekezet életét

megismerni. Bár a hitbéli ismeretek átadására az igazi lehetőséget az istentiszteletek rendszeres látogatása biztosítja, de gyülekezetünk tagjainak hitélete nem fejeződhet be a vasárnapi istentiszteletről a templomajtón kilépve, egy az ott álló lelkésznek elmormolt „Erős vár a mi Istenünk!” köszöntéssel. A közösségbe tartozás minden ember életét tartalmasabbá, meghittebbé teszi. Keresztényként, ezen belül evangélikusként külön érték, ha ez egy jól működő gyülekezeti közösséget jelent.

A gyülekezeti tagjaink megszólításának, a közösségbe gyűjtésének lehetséges formáiról a presbitéri gyűlés ezen csoportjában, több javaslat is elhangzott. Röviden, szinte csak felsorolva, egy-egy gondolatra szorítkozva most ezekről írok.

- Istentiszteleteken a padokra kihelyezett tájékoztató és véleménykérő lapok

Elérhetőség, érdeklődési kör, hobby

Mit szeretne, hogy milyen jellegű csoport működjön a gyülekezetben?

Több mint tíz kör jelenleg is működik (Biblia órák, énekkar, nyugdíjas klub, irodalmi kör, stb.)

- Istentiszteleten egy-egy már működő kör tagja (ismert arc) beszélne az adott körben folyó tevékenységről

- Istentiszteletek után behívni a templomból kijövőket a gyülekezeti házba rövid beszélgetésre („Kirchen Kaffe”)

Esetleg az elhangzott igehirdetés üzenetéről, vagy más lelki épülést segítő témákról szólna a beszélgetés.

- Fontos és az eddigi tapasztalatok által alátámasztott az a hívogatás, amikor konkrét feladatra hívunk személyeket.

A közös munka is össze tudja kovácsolni a csapatot. A személyes hívás erősíti azt az érzést is, hogy szükség van rád.

- Sok lehetőség rejlik az irodai szolgálatban dolgozó személy vonatkozásában.

Személyes beszélgetések, alkalmak-, leendő események ismertetése.

Személyes kérésre a templom kinyitása és megmutatása az érdeklődőknek.

- Beszéltünk még több alkalomból álló sorozatokról („Keresztút”, „Életműhely”), melyek végén várhatóan többen csatlakozhatnak a gyülekezethez.

(Ennek a formának a bevezetése még kidolgozásra vár.)

A részleteket összegezve, csoport tagjainak egybehangzó véleménye az volt, hogy a személyes megszólítást nem lehet pótolni. Ki kell menni a gyülekezet tagjai közé. Személyes példák, programok és lehetőségek ismertetése, a személyhez szóló hívogató szó lehet a gyülekezet építés eszköze, bár a személyes akarásra, szándéokra is szükség van.

„**Ameddig képesétek vagyunk, Isten meg tudja találni a szolgálathoz vezető utat.**”

Doris Yeung (Samut Prakan, Thaiföld)

Ebből is láthatjuk, hogy helyesebb lenne a *gyülekezet építés* fogalmat használni, hiszen a gyülekezetet a Jóisten építi, mi csak eszközök lehetünk az Ő kezében.

Ehhez kérjük a Szentlélek vezetését!

Prépost Károly

A tízparancsolat mint szövetség

(Nyár esti áhítat sorozat)

Az idei év nyár esti áhítatain a **Tízparancsolatról** elmélkedtünk. A Tízparancsolatról, mint *szövetségről*, amelyet nem törölt el, nem változtatott meg, hanem kiteljesített Jézus szövetsége. Az áhítati alkalmak mindig a 17. számú énekelt liturgia rendje szerint zajlottak, és minden alkalommal a 433-as énekünk (Ez a szent tíz parancsolat...) aktuális versszakait énekeltük. Az áhítat sorozat tizenegy alkalomból áll, melyből hatot Bencze András lelkész és ötöt Fehér Károly ny. esperes tartottak. Hálát adhatok Istennek, hogy tíz alkalmon részt tudtam venni, és most röviden meg tudom osztani másokkal is gondolataimat. Bár a tizenegy alkalom tartalmas mondanivalóját nehéz röviden, egy írásban összefoglalni, de segítségemre voltak a lelkészek által elmondott, és nekem készséggel átadott írásos ígehirdetések. Ezek az általam leírtak hitelességét is biztosítják. Minden alkalommal elhangzott az Ószövetségből a **(2. Mózes 20, 5. Mózes 5)** az Isten által adott parancsolatok aktuális szakasza, és az Újszövetségből választott, ide kapcsolódó igeszakaszok.

Az áhítaton elhangzott ígéket, terjedelmi korlátok miatt, nem közlöm, így a megadott ígehelyek alapján szükséges az egyes alkalomról szóló íráshoz a vonatkozó igeszakasz elolvasása is. Az ige és a prédikációkból vett gondolatok együtt teszik teljessé, érthetővé az alkalmak üzenetét.

Az alkalmakat sorra véve pár, engem legjobban megérintő gondolatot szeretnék továbbadni az azokon elhangzott ígehirdetésekből.

Bevezető alkalom

A Tízparancsolat szövege felszólításokat tartalmaz. Azt szoktuk mondani, hogy a Káté elején az áll, amit Isten vár az embertől. Sőt, ennél még keményebb a Törvény szerepe: azt is megmutatja, mennyire alkalmatlanok vagyunk betölteni Isten akaratát, és mennyire rászorulunk Isten irgalmára. A legelső alkalmon arra tevődött a hangsúly, hogy a Tízparancsolat valójában egy szövetség szövege. Szövetség Isten és népe között. Szövetség Isten és ember között. Alapvetően tehát más a megítélése a Tízparancsolatnak: nem zsarnoki követelés, hanem szövetség, amellyel megajándékozza a nagyobb a kisebbet, az erős a gyengét, a hatalommal bíró a hatalom nélkülit. Szövetség a Tízparancsolat. Így fogadjuk majd az egyes szakaszait!

A Tízparancsolat a szövetség szövege. Nem az a teljes szövetség, mert a szövetség a Fiú áldozatában válik teljessé. De a Tízparancsolat elhagyhatatlan alkotórésze a szövetségnek, amit Isten kötött népével.

Meg szoktuk különböztetni az *Ószövetséget* és az *Újszövetséget*. Jogosan különböztetjük meg, hiszen az Ószövetség a *törvény szövetsége*, az Újszövetség a *kegyelem szövetsége*. Az elsőben azt hangsúlyozzák: **aki cselekszik, az él**. Az Újszövetség azt vallja: **aki hisz, az él**. Jézus nem megváltoztatott szövetséget adott népének, hanem az egy, örök szövetséget állította helyre, tisztította meg. A törvény örök volta arra ösztönöz, hogy magunkat ennek fényében megvizsgáljuk. Isten szövetsége, amelyet ad népének, a szabadítás szövetsége. „*Ha a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek*” – ígéri Jézus. **(Jn 8:36)**.

A Szövetség, amellyel Isten megajándékozta népét, valóban ajándék. A valakihez való tartozás ajándéka. Ez a „közöm van Istenhez” ajándéka. Ebben a világban újból és újból küzdünk azzal, hogy kihez tartozom? Szüntelenül küzdünk a kihez tartozom kérdésével. Az Úr szövetsége örök szövetség: hozzá tartozom. A megtört test, a kiontott vér által. Nem teher már a törvény, nem a megfelelés törvénye a Tízparancsolat. Sőt több a jó rendnél, az emberi együttélés szabályainál. Ez a tartozni valakihez biztonsága. Így olvassuk és értjük a Tízparancsolatot!

Az egyes parancsolatoknak nem a Szentírásban szereplő bővített szövegét, hanem a megszokott rövid mondatot írom be az egyes szakaszok címeiként.

1. Én vagyok az Úr, a te Istened. Ne legyen más Istened!

Ha értelmezzük a Tízparancsolat szövegét –, azt vesszük észre, hogy ezekben az időkben még úgy tekintenek más népekre, más kultúrák isteneire, mint valós istenekre. Amelyek tényleg istenek, de *amelyeket nem szabad Izráelnek imádnia, és amelyekre nem szabad hallgatnia*. a *Tízparancsolat rendje is* – szabadságot ad az embernek. Hiszen szabaddá tesz minden más istentől, minden más hatalomtól, minden más megfelelési rendszertől. Csak gondoljunk arra, hogy a szocializmus idején kétfelé „kellett” a családoknak megfelelniük: Gondoljunk arra, amikor május 1-je vasárnapra esett, és választani kellett: templom vagy felvonulás. A döntés egyértelmű volt: felvonulásra megyünk. A Törvény a rugalmasságot, nem fogadja el. Ne legyen más Istened! Ez valóban lelkiismeret-furdalást, tiltakozást, hátrítást keltett, de nem lehetett akkor mást tennünk. Ma is megalkotjuk a magunk isteneit. Jézus számára Isten és ember szövetsége még nagyobb szabadságot ad az embernek. S persze a lelkiismeret-furdalás is nagyobb. Mert aligha tudunk tekintélyek nélkül élni. Könnyebb, ha hivatkozhatom valaki tekintélyre: tanítóra, apára, mesterre.

Hiányoljuk a hierarchia szigorát, amikor nincs meg. Hol van már az az idő, amikor a tanár bejött az osztályba, és vigyázba álltak a gyerekek! Hol van már, amikor a püspök mondott valamit, és nem volt ellenvetés! S Jézus mégis azt mondja: **De ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. Atyátoknak se szólítsatok senkit a földön, mert egy a ti Atyátok, aki a mennyben van. Ne hívassátok magatokat tanítóknak se, mert egy a ti tanítótok: a Krisztus.**

Nem marad vezető nélkül az ember. Nem anarchikus gondolat az, amit Jézus mond. Mert van Atyánk – a mennyei. Van tanítónk, van Mesterünk: a Krisztus. Nagyobb szabadságot adott Jézus, de nagyobb terhet is tett a nyakunkra, mert nem tudunk ezzel a szabadsággal élni. Mert ő valóban szabad volt, neki nem volt más istene, csak az Atya. Nem rettent meg politikai vezetőktől, nem irányították vallási előírások, nem tartották fogva szokások és elvárások.

Illeszkedett az Atya akaratába, és végezte küldetését. Nem volt más Istene, csak az Atya. Mert akinek Ő az Istene, Ő az Ura, annak a gazdája, vezetője a legnagyobb, a legerősebb. Még akkor is, ha a szabadság éppen arra készlet, hogy aki

nagy, olyan legyen, mint a kicsinyek, és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál.

2. Ne vedd hiába Istened nevét!

„Ne mond ki hiába Istenednek, az Úrnak nevét, mert nem hagyja az Úr büntetés nélkül, ha valaki hiába mondja ki a nevét!” (5Móz.5,11) Ebben a parancsolatban nem névtalomszóló van szó, hanem a „hiába” szón van a hangsúly.

Talán egyik legszebb szobronk *Anonymus* a névtelen jegyző szobra. Sokan örülnének, ha tudnák a nevét. Nem boldogulunk név nélkül. Az azonosításnak fontos tartozéka, de vissza is lehet vele élni, mert hamis nevet is megadhatunk. Ekkor a rejtőzködést segítő álarc eszköze lesz.

A név akkor ér valamit, ha van valaki mögötte. Istennek azért van neve, mert Isten van mögötte, nem szellem, sejtelen, hanem Isten, aki van. Nem helyettesíthető más szavakkal, mint például a gondviselés. A „hiába” szó attól óv, hogy úgy beszéljünk róla, mintha nem lenne. A hiába vett név olyan, mint az üres üveg, a lakatlan ház. A hiába vett név, a semmibe vett Isten. Az eszközként használt Isten olyan, mint a betét nélküli bankkártya. Isten adta a nevét, adta magát Jézus krisztusban, de nem eszközként, hanem ajándékként, hogy segítségül tudjuk hívni. A kimondott név Jézus Krisztusban a megtestesült valóság. Egyszer a nevünk elé teszük, hogy „néhai”

Áldott legyen az Úr neve, hogy belőle soha nem lesz néhai!

3. Szenteld meg az ünnepnapot!

Az Úr befejezte alkotói munkáját, és megpihent. A teremtés után megpihent az Úr, egészen úgy, ahogy mi emberek munkánk közben megfáradunk, és vágyódunk pihenni. Nemcsak mi, emberek fáradunk meg. Elfárad a föld – ezért tudott az Ószövetség a szombatévről, amikor pihentetni kellett nemcsak az állatokat, hanem a földet is – és elfárad a társadalom, az emberi közösség. Az Úr együtt fáradozik velünk, és együtt pihen velünk. És mennyire szent az ünnep, amikor az Úrral együtt pihen meg az ember! Az Úr találkozik az emberrel. Együtt fáradozik, és együtt pihen. Meghív bennünket ünnepére. Igaz, hogy elfáradunk a hosszú úttól, a munkától. De más az elfáradás és más a megfáradás. S míg az elfáradást valóban kipihenjük a hétvégén, vagy akár egyetlen éjszaka alatt; amikor valamibe belefáradunk, azt nemigen tudjuk kipihenni. Hiába egy nap, kettő vagy egy hét, mind kevésnek bizonyul. A munkának kísérőjelenségei okoznak fáradtságot. Azok a kísérőjelenségek, amelyek a teremtés rendjétől idegenek, amelyek éppen azt jelzik, hogy mennyire eltávolodtunk attól, amit Isten munkának és pihenésnek teremtett. A hetedik nap megszentelése ott kezdődik, amikor Jézus elvégezte munkáját. Amikor rácsodálkozom arra, hogy ami engem nyomaszt, az elvégeztetett, az befejeződött. Így szentelte meg az Úr a szombatot: elvégezte minden munkáját, a megváltás munkáját. Megszentelni az ünnepnapot – erre hív bennünket az Úr: hogy az Ő munkájának eredményeként izleljük meg a mennyet. Az ünnep nemcsak a munka abbahagyása, a fejlődés szüneteltetése, a társadalom helyreállása, hanem az ígével, Jézussal való találkozás. Mert itt van Isten köztünk: igéjében és szentségeiben, itt van megváltó keresztjében és a megváltottak gyülekezetében. Hogy a mennyet, a menny örömét, a mennyei pihenést, ünnepet megizleljük.

4. Tiszteld atyádat és anyádat!

A Tiszteld apádat és anyádat parancsolat alapján az engedelmességre kerül legtöbbször a hangsúly. *Luther Kis- és Nagy Kátéjában* szintén erről olvashatunk. A szülők iránti tisztelet mellett a felsőbbtség iránti tisztelet is megfogalmazódik ezekben. A zsidó gondolkodás szerint a szülők és a felsőbbtség iránti tisztelet háttérében az áll, hogy az Úristen adta nekik a hatalmat, a megbízást és a lehetőségeket ezekben a tisztségekben. A szülők és a felsőbbtség Isten helyettesei a földön. Mit adott bele az Úr ebbe a szövetségbe. mit tett Isten ezért a szövetségért, a családjáért? Hogyan szentelte meg családjainkat? Ha az ember oldaláról indulnánk el, akkor több kérdésbe ütköznénk bele, hogy hogyan értelmezhető a parancsolat, ha a szülők nem érdemlik meg a tiszteletet, ha kifejezetten szembe állítanak Istennel, ha a szüleink nem vér szerinti szülők. Milyen fájdalmat jelent ez a parancsolat a gyermektelen házaspároknak, akik szívesen lettek volna apák és anyák, de nem adatott meg ez nekik. A 113. zsoltár ezt írja: **Megengedi, hogy a meddő úgy lakjék a házban, mint fiaknak boldog édesanyja.** Az evangélium bizonyosságtétele szerint a Fiút kell tisztelni ahhoz, hogy az Atyát tiszteljük – ennyire egy az Atya és a Fiú. A nemzetségtáblázat Isten kegyelméről tanúskodik. Hogy mégis megőrizte az Úr a népet, a nemzetséget. S hogy ebbe a nemzetségbe rejtette bele ígéretét és áldását. És gondolunk saját családfánkra, felmenőinkre – ebbe rejtette bele áldásait az Úr. És ma, amikor egyre erősebbé válik az imádság bennünk, hogy Jézus hozza el Országát, mennyire fontossá, szentté válik a család. Így szentelte meg az Úr családjainkat. Így szentelte meg az Úr a nemzedékeket: hiszen az evangélium továbbadása szélesebb körű a vérségi családoknál. S új kapcsolatokat hoz létre, atyákat és fiakat a Krisztusban. Anyákat és gyermekeket az evangélium kötelékével köt egybe.

5. Ne ölj!

A Tízparancsolatban nem esetlegesen összedobált mondatokról van szó. Minden parancsolat azzal függ össze, hogy egyetlen Isten van, akinek ajándékai vannak. A legnagyobb ajándék Ő maga, akarata is értünk való akarat. Ha visszaélünk ezekkel, akkor Istent vesszük semmibe. Az ötödik parancsolat az életet védi, de felületesen nézve tilt csupán.

„Az Isten szent és irgalmas, Tilt, fedd, és ezzel oltalmaz...” (EÉ 330,2)

„Ne ölj! Az élet Istené. Az élet teljességre, üdvösségre szánt élet. Jézus Krisztus nem az utolsó tagja a nemzetség táblázatnak, hanem egy új kezdet első személye. Az Atya azért adta nekünk, hogy életünk legyen, az Ő éltével, hiszen „nem szégyell bennünket testvéreinek nevezni.” Az ötödik parancsolat önmagában nézve az ember testi valóját, fizikai létét védi. Isten ellen vét, aki az élet ellen vét. Ábel vérét nem egyszerűen a föld itta be, hanem „Istenhez kiáltott..Aki öl, Isten jogos tulajdona ellen lázad. Az ölés eszközei fejlődtek a legfantasztikusabban. A bunkósbotról az atombombáig még nem a teljes spektrum. Vannak politikusok, akik az öléssel kapcsolatosan „humanizálódásról” beszél. Mindenki vét az ötödik parancsolat ellen, aki elfogadható magyarázattal próbál szolgálni a tiltás ellen. Jézus nem másít, hanem radikalizál, és ezzel ment. Péter kardját visszaparancsolja, de kiáll tanítványaiért. „Ezeket ne bántsátok!” Az ötödik parancsolat gondolkodásra is készítt. Önmaga ellen fordulhat-e az ember? Szentesítheti-e valami az ölést? Igaza volt-e

Bonhoeffernek, amikor a zsarnok likvidálását, az örült sofőr kilövésének szükségességéhez hasonlította? Igaza volt-e Luthernek, amikor az ötödik parancsolatot, a felsőbbre és az igazságszolgáltatásra nem tartotta kötelezőnek?

Ez mind személyes ügy, de hatása az emberiség ügye, az életet védő Isten ügye. Nem is humánus ügye, hanem Krisztus ügye, aki magát a keresztre adta, hogyne ajándékozna magával mindent minekünk? Még a másik életére való vigyázás lehetőségét is!

6. Ne paráználkodj!

A mai ökumenikus fordítás szerint a parancsolat így szól: „*Ne törj házasságot!*”

Az új tartalmilag helyes fordítás eloszlatja a régi fordítás homályos fordítását, és jobban érthetővé teszi, hogy mit tilt, és mit óv.

Isten védi az általa teremtett élet rendjét, a házasság rendjét is. Akik belerondítanak ebbe a rendbe, azok nemcsak Isten akaratára mondanak nemet, hanem magát az embert, a két nem egymáshoz való viszonyát is tönkre teszik. Páratlan kapcsolat. Nem segítő eszköz, hanem segítőtárs! Szerencsétlen a fogalmazás: „Vele megelégszem! Nem „jobb híján” való eszköz, hanem társ!

Élet továbbadásában társ!

Luther magyarázata pozitívumra fordítja a tiltásban is pozitív célú parancsolatot. „Hitvestársát mindenki szeresse és megbecsülje!”

Isten rendjét ennél a parancsolatnál is megsérthetjük *gondolatban, szóban, cselekedetben és mulasztásban*. (Pl. ócska kabarétréfák, amikre biztos a tapsvihar, nem férfiaság vagy a női vonzerő bizonyítéka, ha valaki betör a másikéba)

A bűnbocsánat adta új lehetőség a hatodik parancsolat megítélteji számára is lehetőség.

7. Ne lopj!

Ennél a parancsolatnál fontosnak tartom az Újszövetség ide vonatkozó igéjét beidézni: „Aki lopni szokott, többé ne lopjon, hanem inkább dolgozzék és saját keze munkájával szerezze meg a javakat, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek.” (Ef. 4,28)

„Többé ne...” Ez az üzenet azoknak szól, akiknek a fülébe nem csak a parancsolat cseng, hanem Jézus Krisztus evangéliuma elérte a szívüket is. A „többé ne” parancsát nem idői dátum, hanem a bocsánatot nyertek új lehetősége határozza meg.

A segítség és tiltás együtt:

Adj, hogy ne keljen lopniuk! A napszámos bérét ne tartsd vissza, hiszen abból él! Özvegy ruháját ne vedd zálogba! Az eladó ne csapja be a vevőt! A mérőeszköz hiteles és egységes legyen! Ne zsarolja ki a földet, a hetedik évben hagyja parlagon ((Még nem volt műtrágya)

Amikor a volt gyarmatosítók akarják a szegényeket, az általuk kifosztottakat mások nyakába varrni.

Sokféle fajtája van a lopásnak, szűkmarkú gyakorlata a segítesnek.

Jézus szavait idézve. *Nagyobb boldogság adni, mint kapni.* (vagy lopni)

8. Ne tégy felebarátod ellen hamis tanúbizonyságot!

Minden parancsolat, így a nyolcadik is csak Istennel való kapcsolatban, szeretetében bízó hittel egységben válik tiltó,

védő és formáló erővé. A parancsolat szövege látszólag egy hivatali aktus szűk keretébe szorítaná bele a tiltást. A tanúskodásról van szó. A tanú vagy a vádlott mellett, vagy ellene szól. Hazudhatja a védelmet, de hazudhatja a vádat is.

A Jakab levél fantasztikus szemléltetést ad a nyolcadik parancsolathoz. A „nyelv bűnei” címén összegzi azt, amikor valaki a beszéd csodálatos ajándékát ártásra használja. Mindent a visszájára lehet fordítani. A nyelv az ember. a hamis vád, híresztelés olyan, mint a kés-, vagy golyó nélküli merénylet. A gyanú öl. A hamis vád nehezen védhető ki. A felelőtlen beszéd is vétek. A mentési szándék viszont Isten jóakarátának szerény visszatükröződése. Erre segítsen a nyolcadik parancsolat ura, hogy beszédünk ne pusztító tűz, hanem melengető parázs, ne keserűséget szülő átok, hanem felüdülést jelentő áldás lehessen.

9. Ne kívánd felebarátod házát! 10. Ne kívánd felebarátod házastársát vagy bármiféle tulajdonát!

A Tízparancsolat két helyen olvasható az Ószövetségben, Mózes könyveiben. A 2. könyv 20. fejezetében és az 5. könyv 5. fejezetében. Szinte szóról szóra megegyezik a kettő. Ebben a két parancsolatban azonban találunk egy különbséget: amit felolvastam, ott előbb a ház szerepel, aztán a feleség, az 5. könyv pedig előbb a feleséget említi. Nem lényegtelen különbség, mert hát azt tükrözi, mi a fontosabb. A törvény saját korának viszonyait hordja magán. Ma az istentiszteleti használatban át is fogalmazzuk – feleség helyett házastársat mondunk – és csoportosítunk: semmit, ami az övé. Ne kívánd! – mondja a törvény. S persze, hogyan ne kívánnánk! Nem azért állítunk-e magunk elé példaképeket, mert kívánunk valamit? Nem az viszi-e előrébb a társadalmat, hogy arra nézünk, akinek több van? Persze, megkülönböztetjük, hogy valamit én is szeretnék, attól, hogy valamit elkívánok a másiktól – neki ne legyen, ha nekem van – egészen úgy, ahogy az evangéliumi történetben. Megkülönböztetjük a kívánságot, a célt az irigységtől. Ne akarj te a másik ember lenni. Hidd el, hogy Téged az Úr a maga gazdagságából, sokszínűségéből ugyanolyan értékesé teremtett, mint a másik embert, akkor is, ha nincsen olyan házad, feleséged, olyan munkabíró képességed, ha nincs annyi idő, ha kevesebbet fogsz fel a világból, és nem annyira érted az összefüggéseket. Ne kívánd, mert így is értékes ember vagy – sőt: így vagy önmagad.

Eddig arról volt szó: ne kívánd, mert te önmagadban is értékes vagy. Amikor Jézusban Isten szövetségét megkapjuk, akkor már nemcsak saját értékeink tudata segít abban, hogy ne kívánjam a másikat. Hiszen Jézusé az ismeretlen ördögűző és a tanítvány egyformán. Szolgák vagyunk csupán – mondja Pál apostol. A gyülekezet így válik gyülekezetté, és így nyílik meg más közösségek felé. Ne kívánd a másét, a másik lelki adottságait, hitét. Mert hiszen egyek vagytok a Krisztusban. Ami a másike, az téged is gazdagít. Mert az is Krisztust dicsőíti.

Befejező alkalom (Ami a parancsolatokon túl van)

Beszélhetnénk a kegyelemről, amely nagyobb, mint a törvény. Mert a törvény ítél – és egészen visszas módon arra készlet, amit valójában tilt: hogy mi is ítélkezzünk, értékrendjeink határait erősen meghúzzuk –, a kegyelem pedig élte.

Luther Nagy Kátéja szerint nincs más törvény a Tízparancsolaton kívül. Beszéljünk arról, hogy ennek a megállapításnak milyen kapcsolata van a Szövetséggel, amelyet Isten kötött népével.

Elhangzott igék: 5. Móz 5:22-27.; Mt 6:1-6

Két idézet Luther Kis-és Nagykátéjából

Isten büntetéssel fenyegeti mindazokat, akik megszegik ezeket a parancsolatokat. Félnünk kell tehát haragjától, és nem szabad vétkezniük e parancsolatok ellen. Viszont kegyelmet és minden jót ígér mindazoknak, akik megtartják ezeket a parancsolatokat. Szeretnünk kell tehát Őt és bízunk Benne, és szívesen kell cselekednünk parancsolatai szerint. – Ezt írja Luther a Tízparancsolat magyarázatának végén.

Többen megkérdőjelezték, hogy a félelem és a bizalom hogyan járhat együtt. A félelem kizárja, hogy szeretetből tartsuk meg a törvényeket. Azt tapasztalom, hogy a mai ember érzésvilága tényleg nem tudja e kettőt ötvözni. Akik olyan hamar egymással is letegeződünk, akik tanárainkról, vezetőinkről – egyházi vagy állami előjáróinkról – hamarjában véleményét mondunk, mert magunkkal egyenrangúnak tartjuk; aligha tudjuk elképzelni, hogy a félelem és a szeretet együtt járhat. Lehet, tehát, hogy nekünk nem fér össze a szeretet és a félelem. De láthatjuk, vannak olyanok, akik megtapasztalták a kettő kompatibilitását. Nagyobb tisztelettel figyeljünk oda erre a szóra: *Istent félnünk és szeretnünk kell!*

A Tízparancsolaton kívül tehát sem cselekedet, sem életmód nem lehet jó és Istennek tetsző, bármilyen nagyszerűnek és gyönyörűnek tartja is a világ. Lássuk csak, hogyan dicsekedhetnek a mi nagy szentjeink egyházi rendjeinkkel és nagy, nehéz cselekedeteikkel, amelyeket kitaláltak és elrendeltek, ezeket pedig elhanyagolták, mintha nagyon is könnyűek volnának vagy régen elvégezték volna! Én bizony azt hiszem, hogy két kezünkre volna bőven tennivalónk, ha gyakorolnánk a szelídséget, a türelmet és az ellenség szeretetét, a tisztaságot, a jótékonytágot stb. és mindazt, ami ezekből következik. A világ szeme azonban nem becsüli és észre sem veszi az ilyen cselekedeteket, mert nem rendkívüliek és nem hivalkodók, nincsenek különleges időhöz és helyhez fűzve. Ez az idézet a Nagykátéból való: Egyértelmű az első megállapítás: a Tízparancsolaton kívül nincs olyan rend, amely az üdvösségre vezetne. Persze ezer más rend van még a KRESZ-től kezdve az illemszabályokig. De semmi sem áll az üdvösség szolgálatában. Sőt, ha a Tízparancsolatot nem tartjuk be, akkor a többi rendnek csak polgári – sok esetben csak kispolgári – értéke van.

A fontosabb szakasz azonban a vége: a szegény leánya, aki kisgyermeket gondoz. Mert ő betölti Isten rendjét. Nem a látványosságok tehát, hanem a természetes életben való hűség. Ezt hirdeti az evangélium: adakozás – de nem látványossággal, imádság – a belső szobában.

Mert Isten a hétköznapi Istene. Benne van a rövidebb, megszürkült napjainkban, zaklatott vagy éppen egyszínűre fakult hétköznapiakban. Ez Isten szövetségének ajándéka: amikor kéri, hogy ne saját törvényeinket építsük, hanem a Tízparancsolatra figyeljünk, akkor azt is ígéri, hogy ő sem különleges alkalmakkor, hanem a legegyszerűbb, legközönségesebb napjainkban van jelen. A belső szobában, a maroknyira gyűrt ötszázásban, amikor a napi munkabeosztásod miatt aggódol, amikor a feladataidat sok gonddal előkészítéd, amikor a gyerekeidért aggódol, amikor este fáradtan érsz

haza, és nem mersz visszaneézni, mert annyi mindent elrontottál, elhagytál.

Jelen van Isten, mert bár szent Isten ő, de a hétköznapi Istene, a Te Istened. Aki életet ad.

Bencze András és Fehér Károly igehirdetései alapján összeállította: **Prépost Károly**

Keresztyének ébredjünk fel!

Keresztyének ébredjünk fel!
Küzd az ellen szent hitünkkel,
Bántalmazza Krisztusunkat,
Tépi, sebzi Egyházunkat.

Keljetek fel, itt a reggel,
Az üdv napja tündököl,
Krisztusunkért, Egyházunkért
Küzdelemre, harcra föl.

Hová lett a Krisztus serege?
Elfogyott, vagy le van verve?
Bajnokai az Egyháznak,
Alszanak és nem vigyáznak?

Keljetek fel, itt a reggel,
Az üdv napja tündököl,
Krisztusunkért, Egyházunkért
Küzdelemre, harcra föl.

Van fegyverünk: a Biblia,
Erőnk is van: buzgó ima.
Segít minket a Szent Lélek,
Győzni fogunk keresztyének.

Keljetek fel, itt a reggel,
Az üdv napja tündököl,
Krisztusunkért, Egyházunkért
Küzdelemre, harcra föl.

Kádár Géza

72 óra kompromisszum nélkül

Kedves Gyülekezet!

Idén október 11-14. rendezik meg tizenegyedik alkalommal az 72 Óra kompromisszum nélkül ökumenikus önkéntes mozgalmat, melyre szeretettel várunk mindenkit. Elsősorban olyanok jelentkezésére számítunk, akik szívesen tennének valamit a környezetükért- akár természetvédelmi, akár szociális téren-, akik szeretnének egy jó csapattal, jó közösségben tölteni néhány órát, és egy országszerte nagyjából 8-9 000 embert megmozgató kezdeményezés részesei lenni. Szeretettel várunk egyéni jelentkezőket is, de családok, baráti társaságok regisztrációját ugyanúgy szívesen vesszük. Jó lehetőség egymás jobb megismerésére, a közös munka pedig jól összekovácsolja a csapatot. Remek lehetőség arra, hogy amit Istentől kaptunk- erőnket, kitartásunkat, energiánkat- örömmel osszuk meg másokkal, miközben felejthetetlen élményekkel gazdagodunk. Akinek az 50 óra iskolai közösségi szolgálat teljesítéséhez még hiányzik néhány óra, annak is remek alkalom, hiszen a hétvége folyamán összesen 14 órát tudunk igazolni. Várunk szeretettel minden érdeklődőt. Ugyanígy várjuk azok jelentkezését, akiknek szükségük lenne lelkes fiatalokra. Akár kisebb házkörű munkára, akár a közelben levő közterek megszépítésére, akár egy kedves látogatásra, beszélgetésre éreznek igényt, kérjük, jelezzék bizalommal. A tevékenységek péntek délutántól vasárnap délutánig tartanak, előtte közös nyitó áhítattal, ráhangolódással kezdünk, a végén pedig lehetőség nyílik megosztani a tapasztalatokat egymással. Jelentkezni a 72ora.hu-n, vagy Simon Sáránál és Takács Hajnalkánál lehet e-mailen vagy telefonon keresztül. Keressenek bennünket bizalommal, szeretettel várunk minden kedves jelentkezőt.

Elérhetőségem: takacshajni98@gmail.com

Takács Hajnalka

Egy, már több éve „táborozó” fiatal gondolatai, a Nagyvelegén tartott ifjúsági táborról

„Ahol ugyanis ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevében, ott vagyok közöttük” (Mt 18,20)

Ebben a lelkületben zajlottak az eddigi ifjúsági táboraink, a táborozók és a táboroztatók nagy szívfájdalmára. De idén az eddigi 10-15 fő helyett mintegy 30-an gyűltünk össze. A tábor programjai nem változtak, így a fantasztikus délelőtti tanítások, a napi háromszori áhítat és a sport mind csodás lehetőséget nyújtott Isten, önmagunk és egymás megismerésére. Bár Fehérvár és környékéről legjobb esetben is csupán 3-an voltunk, mégis számomra egy kihagyhatatlan programja ez a nyárnak már több éve. Barátságok, esetenként szerelmek szövődtek, esti programként pedig a társasjátékok, a beszélgetések vagy az éjszakai túra közül választhattunk. Több ismerősömet is megkérdeztem, de talán az egyik új barátunk véleményét emelném ki, akinek az utolsó pillanatig bizonytalan volt a megjelenése: "Kedd este eszembe jutott, hogy megkérdezem hátha. Szerda reggel nagy izgalommal indultam el, de volt bennem egy kis félelem is, ugyanis nem nagyon ismertem a táborozókat. Később úgy jöttem el, hogy jövőre is szeretnék menni. Olyan jó hangulat volt. Sok barátság alakult ki." (Csapó Patrícia)

Elmondhatatlanul hálás vagyok, hogy létrejöhetett ez a tábor, és az egész közösség nevében köszönöm a szervezőknek. Remélem, jövőre ugyanott tudjuk folytatni, ahol idén abbahagytuk.

Erős vár a mi Istenünk!

Takács Laci

Adatvédelmi tájékoztatás a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség Gyülekezeti Hírmondójával kapcsolatban

A Gyülekezeti Hírmondó rendszeres olvasójaként szeretettel köszöntjük.

Ön a gyülekezeti tagok nyilvántartásáról készült listában megadta a lakcímét. Évente négy alkalommal erre a címre eljuttatjuk Önnek gyülekezeti újságunkat.

Az európai és magyar adatvédelmi jogszabályoknak (GDPR) való megfelelést, az átláthatóság, a magán- és hitélet védelmét, az Ön személyes adatainak biztonságára vonatkozó felelősségünket kötelező érvényűnek tartjuk.

Tájékoztatjuk, hogy az Ön címét a Székesfehérvári Evangélikus Egyházközség irodai számítógépén tároljuk, és azt harmadik fél számára nem adjuk ki. Az adatkezelés célja, hogy a Gyülekezeti Hírmondót rendszeresen olvasó egyháztagok, az abban található hitéleti írásokat, és információkat megkapják.

A Gyülekezeti Hírmondóra vonatkozó adatkezelés egészen addig tart, amíg a listáról történő törlését nem kéri tőlünk.

E-mail címünk: szfvar@lutheran.hu

Erős vár a mi Istenünk!

Színes Közösség – Családi Tollas-nap

október 27. Seregélyes

Színes közösség – Csalási tollasnap

Helyszín: Seregélyesi Baptista Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola

8111 Seregélyes, Fő út 201.

Ideje: 2018. október 27. 9:00 h

Részletes program: <https://szekesfehervar.lutheran.hu/>

Jelentkezési határidő: 2018. október 21.

Jelentkezni lehet:

Kozma Tamás – 06-30/640-39-37

e-mailben: szfvar@lutheran.hu

a gyülekezeti házban kihelyezett jelentkezési lapon

Önkéntes segítők jelentkezését is várjuk: Böjtös Attila – 06-20/824-67-60

Tollaslabdázni mindenki tud! Ha szívesen játszanál a barátoddal, fiaddal, férjeddal, nagymamáddal, gyere el Seregélyesre október 27.-én, délelőtt kilenc órára! Belemelegedtél? Tanítunk néhány új trükköt, szabályt, melléd áll valaki a pályán, és már kezdődhet is a baráti páros-meccs.

Ha kiugráltad magad, ülj le a társasjáték-szobában, számtalan nagyszerű táblajátékból választhatsz, biztosan találsz kedvedre valót. Kezdőknek rövid és egyszerű, haladóknak hosszabb és bonyolultabb szabályokat magyarázunk, egész nap.

Vedd komolyan a meghívást, mert lesznek nagyszerű beszélgetések is, fontos témákról – felnőtteknek, fiataloknak egyaránt. Ha nem szereted a nyüzsgést, csak kísérőnek jöttél, egy félreeső teremben biztosan jól fogod érezni marad közöttünk.

Az aulában időnként megszólal a zenekarunk, és éneklünk is együtt, veled.

Közben az udvar hangos a futkározó, labdázó, ugrálóktölező, hajtányozó kicsiktől és a távolabb métázó, frizbizó, petanque-ozó, focizó nagyobbaktól. Bármi érdekel ezek közül, de sosem próbáltad, ne aggódj, a játék szabályait megtaníjtuk neked, és később sem hagyunk magadra.

A kondérban már fő a közös ebéd, de ha nem bírod ki addig, a sarokban berendezett, csöndes kávézóban talán még akad némi enniváló.

Várunk téged nagy örömmel Seregélyesen, az általános iskolában, október 27-én kilenc órától délután hatig. Ha van tollasütőd, hozd magaddal! Ha nincs, azt is adunk.

Szeretettel: Székesfehérvári Evangélikus Gyülekezet

Az idén konfirmáltak:

Hegedűs János és Hegedűs Szabolcs - Fehérvárcsurgón

Kondor Valéria
 Philipp Bennett Kilian
 Vincent Gabriel Kilian
 Pásztor Patrícia
 Soproni Gréte
 Szalai Andrea
 Szendrő Attila
 Vida Eliza

EBBE őszi konferencia

2018. nov. 17., szombat

„A csontok megelevenednek (Ez 37).

Elhaló gyülekezetek, ébredő lelkek.” címmel egész napos konferenciát tartunk a józsefvárosi fűthető templomban a Budapest Üllői út 24. sz. alatt.

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

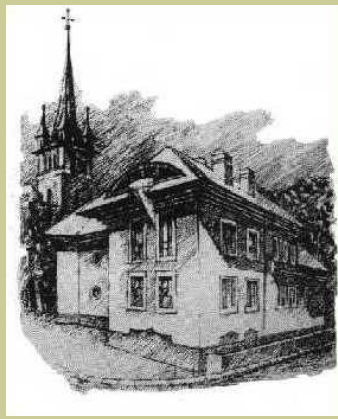
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/szekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

RENDSZERES ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Vasárnap 10,30 h gyermekistentisztelet

Az istentiszteletre érkező családok közösen ünneplik a vasárnapot, a gyermekek az igehirdetés alatt számukra érthető és élvezhető módon hallgatják és tapasztalják az igét a gyülekezeti házban, majd visszatérve a templomba, szüleikkel együtt zárják az istentiszteletet.

Hétfő 8,30h imaközösség

Közös imádság a gyülekezetért, egyházért és személyes dolgainkért

Hétfő (minden hónap egy alkalma) 14 h Nyugdíjas klub

Nyugdíjasok családias légkörű együttlétei. Vezeti: Kárász Lajosné

Kedd (minden héten) 15 h Gyülekezeti bibliaóra

A következő vasárnap igehirdetésére készülünk közösen

18 h Elmaradt hittanórák

Beszélgetőkör felnőtteknek. Idei témánk: provokatív kérdések a Bibliában

Szerda 16,30 h Gyülekezeti hittanórák

Óvodás kortól konfirmáltakig – szülők találkozója – közös éneklés, korcsoportos foglalkozások

18 h Énekkari próba

Istentiszteleti szolgálatra, hangversenyre készülünk, családias körben, nem profiknak, de a szépség igényességével. Vezeti: Csekéné Bányai Erzsébet

Péntek 16,30 h Ifjúsági óra

Középiskolások köre – sok zenével, mély gondolatokkal, szabadon. Vezeti Bójtös Attila

Havonta egy péntek 18,30 h

Házas Hétfége Azoknak a pároknak, akik részt vettek már Első Hétfégén.

Havonta egy szombat 17 h

Fészek Fiatal felnőttek társasága – mindennapi dilemmáink és a Biblia. Vezeti: Kozma Tamás és Bencze András

Családi istentiszteletek időpontjai: 2018. október 6. és 2018. november 11. vasárnap 9 h

Országos evangelizáció a Deák téren

Budapest, Deák téri evangélikus templom, 2018. október 6.

Szeverényi János hívogatója:

Víz nélkül nincs élet. Természetfilmekben is láthatjuk, hogy a száraz időszak után érkező eső a sivatagot is virágzó rétté változtatja.

A Jézus által adott életvíz megeleveníti szomjazó, kiszáradt lelkünket. Az emberiség Istent és az ő országát szomjazza. Istenről, az élet forrásáról, az általa ajándékozott élő vízről szól az idei országos evangelizáció. A nap mottója az év igéje: „*Én adok a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.*” (Jel 21,6c) A találkozó keretbe foglaló két igehirdetés mellett lehetőség lesz bibliakörökben, szekciókban hallani és beszélgetni a témáról. A bibliakör vezetők tíztizenöt perces bevezetője után kérdéseket lehet feltenni, megoszthatjuk egymással tapasztalatainkat.

Tartalmas előadásokat hallgathatunk a megváltásról, a családról, a nem látók felé való szolgálatról és Luther munkatársáról, a kissé háttérbe szoruló Melanchthonról.

A délutáni tanúságtételek címe: *Mit tett velem az Isten?* Miklós Tibor felnőtt korában veszítette el látását, de Isten megajándékozta belső látással. Az általa vezetett Bartimeus Egyesület komoly szolgálatot végez a vakok körében. Örömmel várjuk az idén nyolcvan éves Balczó Andrást is, a háromszoros olimpiai bajnok öttusázót, a nemzet sportolóját, az evangélium hirdetőjét.